

کنفدراسیون دموکراسی خواهان ملی ایران

C.N.F.D.I

روز جهانی کارگر فرخنده باد

روز جهانی کارگر، که ریشه در اعتراضات خونین کارگران شیکاگو در اول ماه مه ۱۸۸۶ دارد، به سرعت به نمادی جهانی از مبارزه برای حقوق کار و عدالت اجتماعی تبدیل شد. در پی این رویداد، کشورهای مختلف این روز را به عنوان یادبود ایستادگی کارگران و مطالبه حقوق بنیادین، به رسمیت شناختند و به تقویم اعتراضات و اتحاد پیوستند.

این روز فرخنده را، با احترام و افتخار به کارگران شریف، زحمتکش و مقاوم ایران گرامی میداریم. آنان که با وجود سال‌ها تبعیض، تورم، ناامنی شغلی، سانسور و سرکوب، همچنان امید و استقامت را زنده نگاه داشته‌اند و ستون‌های پنهان و پایدار اقتصاد و حیات ملی ایران‌اند.

نظامی که خود را حامی زحمتکشان و ضعفا معرفی میکرد، از ابتدای روی کار آمدنش نه تنها صدای کارگران را نشنید بلکه همواره در صدد خفه کردن آن بود.

این نظام سندیکاها را مستقل را غیرقانونی و حق اعتصاب را جرم تلقی می‌کند و در آن عدالت اجتماعی به شعاری پوچ تبدیل شده است. کارگران، بار سنگین فساد ساختاری، خصوصی‌سازی بی‌رویه، واگذاری منابع به نهادهای غیرپاسخگو و سوءمدیریت را بر دوش می‌کشند؛ آن هم بی‌آنکه سهمی در تصمیم‌گیری یا بهره‌ای از سود عادلانه داشته باشند.

ما بر این باوریم که آزادی سندیکاها، تأمین اجتماعی فراگیر، دستمزد عادلانه، امنیت شغلی و حق اعتراض، از جمله حقوق بنیادین کارگران است؛ حقوقی که تنها در سایه‌ی یک حکومت ملی، دموکراتیک، سکولار، قانون‌مدار و پاسخگو تحقق خواهد یافت.

کنفدراسیون دموکراسی خواهان ملی ایران، بر این عهد استوار است که بدون آزادی‌های بنیادین، هیچ دموکراسی پایداری در ایران شکل نخواهد گرفت. توسعه واقعی، بدون مشارکت آزاد و عادلانه کارگران، مفهومی تهی است. امروز، بیش از هر زمان، صدای کارگر ایرانی باید شنیده شود و خواسته‌های آنان باید در مرکز برنامه‌ریزی ملی قرار گیرد.

در این روز میمون، ضمن تجلیل از کارگرانی که بدست رژیم ضد ایرانی جمهوری اسلامی به بدترین شکل ممکن جان باختند، همبستگی خود را با کارگران ایران، به‌ویژه آنانی که به‌دلیل پیگیری حق، زندانی یا تحت تعقیب‌اند، اعلام می‌کنیم و بر آرمان مشترک آزادی، عدالت اجتماعی و رسیدن به یک حکومت دموکرات و سکولار صحه مینهیم.

کنفدراسیون دموکراسی خواهان ملی ایران

یازدهم اردیبهشت ۱۴۰۴ خورشیدی